

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 70/2024
30.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Биљане Синановић, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Драгана Јелића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу Кв. бр. 371/23 од 25.09.2023. године и Вишег суда у Крушевцу Кж2 110/23 од 15.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 30.01.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Јелића, па се **УКИДА** правноснажно решење Вишег суда у Крушевцу Кж2 110/23 од 15.11.2023. године и предмет **ВРАЋА** том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу Кв. бр. 371/23 од 25.09.2023. године одбијен је као неоснован захтев за понављање кривичног поступка браниоца осуђеног АА окончаног пресудом Основног суда у Крушевцу 1К. бр 393/22 од 27.01.2023. године која је потврђена пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1. бр. 81/23 од 26.05.2023. године из разлога предвиђених одредбом члана 473. став 1. тачка 6) Законика о кривичном поступку.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Кж2 110/23 од 15.11.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Јелића изјављена против решења Основног суда у Крушевцу Кв. бр. 371/23 од 25.09.2023. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Јелић, суштински побијајући само другостепено решење због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 4) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд захтев за заштиту законитости усвоји као основан и побијана решења преиначи тако да усвоји захтев за

понављање кривичног поступка завршеног правноснажном пресудом Основног суда у Крушевцу 1К. бр 393/22 од 27.01.2023. године или да побијана решења укине и списе предмета врати на поновно одлучивање другостепеном суду уз наредбу да се нови поступак одржи пред измењеним саставом већа.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Јелића, указује да је решењем Вишег суда у Крушевцу Кж2 110/23 од 15.11.2023. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Наиме, из списка предмета утврђује се да је у поступку који је вођен против окривљеног АА поступајући по изјављеним жалбама Виши суд у Крушевцу донео пресуду Кж1 81/23 26.05.2023. године у већу састављеном од судија Драгане Максимовић, председника већа, Драгана Здравковића и Сузана Цакић, као чланова већа, и истом пресудом одбио као неосноване изјављене жалбе и првостепену пресуду Основног суда у Крушевцу 1К бр. 393/22 од 27.01.2023. године потврдио, а којом је поред осталих окривљени АА оглашен кривим за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 4 месеца.

Из списка предмета се даље утврђује да је бранилац окривљеног, адвокат Драган Јелић поднео захтев за понављање кривичног поступка, а који је одбијен као неоснован решењем Основног суда у Крушевцу Кв. бр. 371/23 од 25.09.2023. године. Поступајући по поднетој жалби браниоца окривљеног Виши суд у Крушевцу је решењем Кж2 110/23 од 15.11.2023. године одбио као неосновану жалбу изјављену против првостепеног решења Основног суда у Крушевцу Кв. бр. 371/23 од 25.09.2023. годинем, у већу састављеном од судија Биљане Тошковић Сурла, председника већа и Сузана Цакић и Драгане Максимовић, чланова већа.

Из напред изнетог произилази да су судије Драгана Максимовић и Сузана Цакић поступале у доношењу одлуке другостепеног суда, а потом и у већу које је одлучивало о жалби поднетој против решења о одбијању захтева за понављање кривичног поступка.

Одредбом члана 474. ЗКП у ставу 2. прописано је да приликом одлучивања о захтеву, члан већа неће бити судија који је учествовао у доношењу пресуде у ранијем поступку, те по оцени овог суда, учешће судија Драгане Максимовић и Сузана Цакић у већу које је одлучивало по жалби изјављеној на решење којим је одбијен предлог за

понављање кривичног поступка, иако су учествовале у доношењу мериторне одлуке у другостепеном поступку, је околност за њихово обавезно изузеће.

Одредбом члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода гарантовано је да свако током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама и о кривичној оптужби против њега има право на правичну и јавну расправу у разумном року, пред независним и непристрасним судом образованим на основу закона.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије утврђено је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд правично и у разумном року јавно расправи одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

У вези са напред наведеним одредбама, Врховни суд налази да је у циљу заштите права на правично суђење, што подразумева и право на непристрасан и објективан суд, неопходно искључити ситуације у поступку које би довеле до одређеног предубеђења судије о предмету поступка, а што је и суштина процесних одредаба о обавезном изузећу судије и других процесних субјеката од поступања у предмету (члан 37. став 1. тачка 1) до 4) ЗКП), док је за конкретну процесну ситуацију обавезно изузеће изричито прописано одредбом члана 474. став 2. ЗКП.

По оцени Врховног суда, како судије Драгана Максимовић и Сузана Цакић нису изузете приликом одлучивања о жалби изјављеној против првостепеног решења, то је решењем Вишег суда у Крушевцу Кж2 110/23 од 15.11.2023. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, како се то основано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Јелића.

Због учињене повреде одредаба кривичног поступка, Врховни суд је усвајањем захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА укинио решење Вишег суда у Крушевцу Кж2 110/23 од 15.11.2023. године и предмет вратио том суду на поновно одлучивање, како би се отклањањем наведене повреде донела правилна и на закону заснована одлука.

Из свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић